Kære Freja, kære Rasmus
kære familie og venner

Vi er samlet her, fordi to mennesker, som allerede har delt otte år af livet, i dag vælger hinanden på ny.
Ikke som begyndere, men som dem, der kender hverdagens rytme, de små pauser og de store skridt.

I mødtes som naboer på kollegiet.
Først var det læsepauserne, der trak jer sammen, kaffe og overstregninger, der blev til grin og fortrolighed.
Man lærer meget om et menneske, når man ser, hvordan de tænker, når noget er svært.
Freja, din nysgerrighed og dit varme blik gjorde plads, når en tekst drillede.
Rasmus, din tålmodighed og dit principfaste sind holdt retningen, også når tiden var knap.
Det begyndte som eksamenslæsning – og blev til en måde at se verden på, sammen.

Siden fulgte jeres egne kapitler:
En første rejse til Skotland, hvor vejret måske skiftede hurtigere end kortet kunne følge med, men hvor I holdt hinanden varme.
En fælles kandidatfejring, hvor I stod der – ikke kun med beviser i hånden, men med den stille stolthed over, at I bar hinanden igennem.
Køb af hus i Odense, nøgler der raslede og den første nat på gulvet mellem flyttekasser, hvor I opdagede, at et hjem starter med to mennesker, ikke med møbler.
Og forlovelsen ved Vesterhavet, vind i håret og salt i luften – en beslutning lagt i et landskab, der minder om kærlighedens egen horisont: vid, uforudsigelig, altid værd at vende tilbage til.

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk
Når jeg tænker på jer, tænker jeg på bevægelse og forankring.
I løber ture i skoven – ikke for at vinde, men for at følges.
Freja finder nye stier; Rasmus holder tempoet, til der igen er luft til at tale.
I skaber i haven – ikke kun højbede og planer, men tålmodighedens håndværk: at så, at vente, at glæde sig sammen.
Og I synger i kor – I ved, at en fælles tone ikke opstår af sig selv.
Den findes, når man lytter lige så meget, som man rækker stemmen frem.

I vores samtaler talte I om de værdier, der bærer jer:
At være nysgerrige på hinanden, også på det velkendte.
At have humor, når hjørnerne i hverdagen skærer lidt.
At tage ansvar, ikke for alt, men for det vigtigste: tonen imellem jer.
Freja, du finder veje, når andre ser låste døre.
Rasmus, du står fast, så der er ro til at vælge rigtigt.
Sammen er I både mod og målestok – I holder hinanden menneskelige.

Kærlighed er ikke en følelse, der lander én gang for alle.
Den er en praksis.
Den findes i at række ud, når man har lyst til at trække sig.
I at give den anden retning, uden at tage deres ret til at være sig selv.
I at kunne sige undskyld, og i at kunne tage imod et undskyld som en gave.
Den lever i det lille: en kop te stillet ved computeren, en løbetur flyttet, fordi den anden havde brug for at gå.
Og den lever i det store: at købe et hus, at plante et træ, at give sit ja.

Om lidt skal vi høre en læsning fra en ven.
Ordene vil minde os om, at kærlighed ikke kun måles i højdepunkter, men i rytmen imellem dem – i den måde, to mennesker bliver et vi på, uden at miste deres jeg.
Lad læsningen lægge en melodi under det, I vil sige til hinanden.

For straks derefter bærer I selv fortællingen videre med jeres egne løfter.
De er ikke perfekte sætninger, de er jeres ord for det, I allerede gør, og for det, I

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk

lover at blive ved med at øve jer på
Hverdagens løfter.
Løfter, der lyder som jer: nysgerrige, tålmodige, varme, principfaste – og med plads til et smil, når livet kræver det.

Freja og Rasmus, I har allerede vist, at I kan finde vej i skiftende vejr, at I kan skabe noget, der gror, og at I kan synge jer gennem stilhed, indtil tonen sidder.
Må det, I lover i dag, blive det kompas, I vender tilbage til, når dagen er lang, og horisonten virker fjern.
Og må I hver især blive ved med at give den anden mod til at være mere sig selv – og mere hinanden.

Lad os nu lytte.

Denne tale blev lavet med bryllupstalehjalp.dk.Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu påbryllupstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk